

Förordning om erkännande av yrkeskvalifikationer;

utfärdad den 3 mars 2016.

Regeringen föreskriver¹ följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

Syfte och tillämpningsområde

1 § Denna förordning kompletterar bestämmelserna i lagen (2016:145) om erkännande av yrkeskvalifikationer. Genom förordningen genomförs allmänna bestämmelser i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/55/EU (yrkeskvalifikationsdirektivet).

Särskilda bestämmelser som genomför delar av yrkeskvalifikationsdirektivet som endast rör vissa reglerade yrken finns i de författningar där utövat av dessa yrken regleras.

2 § Denna förordning har samma tillämpningsområde som lagen (2016:145) om erkännande av yrkeskvalifikationer.

Uttryck i förordningen

3 § De uttryck som anges i 5 § lagen (2016:145) om erkännande av yrkeskvalifikationer har samma innebörd i denna förordning.

I denna förordning avses med

1. *anpassningsperiod*: utövande av ett reglerat yrke i Sverige i högst tre år som sker under en behörig yrkesutövares ansvar och som bedöms av en behörig myndighet och eventuellt följs av kompletterande utbildning,

2. *lämplighetsprov*: ett prov som gäller yrkesutövarens yrkeskunnighet, färdigheter och kompetens och som anordnas eller godtas av en behörig myndighet i syfte att bedöma förmågan att utöva ett reglerat yrke,

3. *livslångt lärande*: all allmän utbildning, yrkesutbildning, icke-formell utbildning och informellt lärande som sker genom livet och leder till ökade kunskaper och färdigheter och ökad kompetens,

4. *säkerhetsyrken eller hälso- och sjukvårdsyrken som inte erkänns automatiskt*: yrken som har konsekvenser för säkerhet eller folkhälsa och som för-

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/55/EU.

utsätter yrkeskvalifikationer som inte erkänns automatiskt enligt lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer,

5. *ECTS-poäng*: poäng enligt det meritssystem för högre utbildning som används i det europeiska området för högre utbildning, och

6. *IMI*: informationssystemet för den inre marknaden.

2 kap. Tillfällig yrkesutövning i Sverige

Användning av yrkestitel

1 § En yrkesutövare som med stöd av lagen (2016:145) om erkännande av yrkeskvalifikationer tillfälligt utövar sitt yrke i Sverige ska utöva yrket under etableringsstatens yrkestitel, om inte något annat framgår av någon av de författningar som anges i 2 §.

Yrkestiteln ska anges på ett i etableringsstaten officiellt språk och på ett sätt som innebär att förväxling med den svenska yrkestiteln undviks. Om det inte finns en sådan titel i etableringsstaten, ska yrkesutövaren i stället ange sitt bevis på formella kvalifikationer på ett i etableringsstaten officiellt språk.

2 § Bestämmelser om tillfällig yrkesutövning under svensk yrkestitel finns i fråga om

1. hälso- och sjukvårdsyrken, i patientsäkerhetsförordningen (2010:1369) och i föreskrifter som har meddelats i anslutning till den förordningen,

2. väktare, i föreskrifter som har meddelats i anslutning till förordningen (1989:149) om bevakningsföretag m.m., och

3. veterinärer, i lagen (2009:302) om verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård.

Förhandsunderrättelse

3 § Bestämmelser om förhandsunderrättelse från en yrkesutövare som förutsättning för tillfällig yrkesutövning i Sverige finns i fråga om

1. hälso- och sjukvårdsyrken, i patientsäkerhetsförordningen (2010:1369) och i föreskrifter som har meddelats i anslutning till den förordningen,

2. väktare, i lagen (1974:191) om bevakningsföretag,

3. djurhälsopersonal, i förordningen (2009:1386) om verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård och i föreskrifter som har meddelats i anslutning till den förordningen, och

4. fastighetsmäklare, i fastighetsmäklarförordningen (2011:668).

Förhandskontroll

4 § Bestämmelser om förhandskontroll av en yrkesutövares yrkeskvalifikationer som förutsättning för tillfällig yrkesutövning finns i fråga om

1. hälso- och sjukvårdsyrken, i patientsäkerhetsförordningen (2010:1369), och

2. väktare, i lagen (1974:191) om bevakningsföretag och förordningen (1989:149) om bevakningsföretag m.m.

1 § Bestämmelserna i detta kapitel gäller den generella ordningen för erkännande av yrkeskvalifikationer enligt 9–11 §§ lagen (2016:145) om erkännande av yrkeskvalifikationer.

Kvalifikationsnivåer

2 § Vid bedömningen av en yrkesutövares yrkeskvalifikationer enligt 11 § lagen (2016:145) om erkännande av yrkeskvalifikationer ska kvalifikationerna delas in i följande nivåer:

1. examensbevis som gäller utbildning på högskolenivå i minst fyra år, eller ett likvärdigt antal ECTS-poäng, och därutöver yrkesutbildning om sådan krävs,

2. examensbevis som gäller utbildning på högskolenivå i minst tre och högst fyra år, eller ett motsvarande antal ECTS-poäng, och därutöver yrkesutbildning om sådan krävs,

3. examensbevis som gäller

a) annan eftergymnasial utbildning på minst ett år än sådana som avses i 1 och 2, och därutöver yrkesutbildning om sådan krävs, eller

b) en reglerad utbildning eller, i fråga om reglerade yrken, yrkesutbildning med särskilt upplägg som ger jämförbar nivå vad gäller yrkesskicklighet och förbereder den studerande för jämförbart ansvar och jämförbar verksamhet som i a, förutsatt att examensbeviset åtföljs av ett utbildningsbevis från ursprungsstaten,

4. bevis på avslutad gymnasieutbildning som omfattar

a) en allmän utbildning som har kompletterats med en annan utbildning än sådana som avses i 3 eller med en provtjänstgöring eller yrkesutövning som krävs utöver den allmänna utbildningen, eller

b) en teknisk eller yrkesinriktad utbildning som i förekommande fall har kompletterats med en utbildning som avses i a eller med en provtjänstgöring eller yrkesutövning som krävs utöver den tekniska eller yrkesinriktade utbildningen, och

5. kompetensbevis.

En kvalifikationsnivå som intygas av en behörig myndighet i en annan stat inom EES eller i Schweiz ska godtas av den behöriga myndigheten.

Jämställda utbildningar

3 § Om en behörig myndighet i en annan stat inom EES eller i Schweiz har utfärdat ett bevis på formella kvalifikationer som i den staten motsvarar en kvalifikationsnivå och ger samma rätt till tillträde eller utövande av ett yrke som en kvalifikation som avses i 2 §, ska beviset jämföras med kvalifikationen i 2 §, även i fråga om kvalifikationsnivå.

Nekat erkännande vid för stora skillnader i kvalifikationsnivåer

4 § Ett erkännande av yrkeskvalifikationer får nekas, om det för tillträde till yrket i Sverige krävs sådana kvalifikationer som avses i 2 § 1, men yrkesutövaren endast har sådana kvalifikationer som avses i 2 § 5.

Kompensationsåtgärder

5 § Som ytterligare förutsättning för ett erkännande av yrkeskvalifikationer får det krävas att yrkesutövaren genomgår en kompensationsåtgärd, om

1. innehållet i yrkesutövarens utbildning avviker i väsentlig mån från innehållet i det bevis på formella kvalifikationer som krävs i Sverige, eller

2. yrket i Sverige omfattar yrkesverksamhet som inte ingår i motsvarande yrke i ursprungsstaten och den utbildning som krävs i Sverige avviker i väsentlig mån från den utbildning som yrkesutövarens kompetensbevis eller bevis på formella kvalifikationer omfattar.

Bedömningen av om en kompensationsåtgärd krävs ska avse sådana kunskaps- och kompetensområden, uppnådda färdigheter och kompetenser som är grundläggande för utövandet av yrket i Sverige.

En kompensationsåtgärd får inte krävas, om avvikelsen i fråga om utbildning kompenseras av kunskaper och färdigheter som yrkesutövaren har tillägnat sig genom yrkesverksamhet eller genom livslångt lärande och som har godkänts för detta ändamål av ett behörigt organ i en stat inom EES, i Schweiz eller i ett tredjeland.

6 § En yrkesutövare har rätt att som kompensationsåtgärd välja att genomgå en anpassningsperiod eller ett lämplighetsprov.

Yrkesutövarens rätt att välja kompensationsåtgärd gäller dock inte om

1. det för tillträde till yrket i Sverige krävs sådana yrkeskvalifikationer som avses i 2 § 3, men yrkesutövaren endast har sådana yrkeskvalifikationer som avses i 2 § 5,

2. det för tillträde till yrket i Sverige krävs sådana yrkeskvalifikationer som avses i 2 § 1 eller 2, men yrkesutövaren endast har sådana yrkeskvalifikationer som avses i 2 § 4, eller

3. något annat är särskilt föreskrivet.

Om det för tillträde till yrket i Sverige krävs sådana yrkeskvalifikationer som avses i 2 § 2 men yrkesutövaren endast har sådana kvalifikationer som avses i 2 § 5, får det krävas att yrkesutövaren ska genomgå både en anpassningsperiod och ett lämplighetsprov.

7 § Om det beslutas att yrkesutövaren ska genomgå ett lämplighetsprov, har han eller hon rätt att göra det inom sex månader från tidpunkten för beslutet.

Partiellt tillträde

8 § I stället för att besluta om en kompensationsåtgärd enligt 5 § ska ett erkännande av yrkesutövarens yrkeskvalifikationer begränsas till att avse tillträde till en del av ett yrke (partiellt tillträde), om

1. yrkesutövaren är fullt kvalificerad att i ursprungsstaten utöva en del av den yrkesverksamhet för vilken tillträde söks,

2. skillnaderna mellan yrkesutövarens yrkesverksamhet och det reglerade yrket i Sverige är så stora att yrkesutövaren som kompensationsåtgärd skulle behöva fullfölja hela det utbildningsprogram som föreskrivs för att få tillträde till det reglerade yrket i sin helhet, och

3. yrkesverksamheten kan särskiljas från andra verksamheter som ingår i det reglerade yrket i Sverige.

Vid bedömningen enligt första stycket 3 ska det beaktas om yrkesverksamheten kan utövas självständigt i ursprungsstaten.

Om partiellt tillträde till ett yrke har beviljats, ska yrket utövas under ursprungsstatens yrkestitel. Yrkesutövaren ska vid yrkesutövningen lämna tydlig information om behörighetens räckvidd.

9 § Trots vad som anges i 8 § får partiellt tillträde till en yrkesverksamhet nekas, om tillträdet skulle strida mot sådana tvingande hänsyn till allmänintresset som erkänns i Europeiska unionens domstols rättspraxis och det är lämpligt för att säkerställa att det eftersträvade målet uppnås samt inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det målet.

4 kap. Förfarandet i ärenden om erkännande av yrkeskvalifikationer

1 § Bestämmelserna i detta kapitel gäller för handläggningen av ärenden om erkännande av yrkeskvalifikationer. Om inte annat anges, gäller bestämmelserna oavsett vilken ordning för erkännande som tillämpas.

Om yrkesutövaren har ansökt om ett europeiskt yrkeskort i en annan stat inom EES eller i Schweiz för tillfällig yrkesutövning eller etablering i Sverige och ansökan har överförts till Sverige, ska i stället bestämmelserna i 5 kap. tillämpas.

Ansökan

2 § En ansökan om erkännande av yrkeskvalifikationer ska göras skriftligen hos den myndighet som är behörig myndighet för yrket enligt 7 kap. 1 §.

Om rätten att utöva ett reglerat yrke i Sverige förutsätter såväl ett erkännande av yrkeskvalifikationer som legitimation, auktorisation, godkännande eller annat behörighetsbevis, ska ansökan handläggas enligt lagen (2016:145) om erkännande av yrkeskvalifikationer och denna förordning i den del som rör erkännande av yrkeskvalifikationerna.

3 § En ansökan får även ges in via den elektroniska förmedlingsfunktion som avses i 7 kap. 5 §.

Handläggning av ärenden om erkännande av yrkeskvalifikationer

4 § Den behöriga myndigheten ska senast inom en månad från mottagandet av ansökan bekräfta mottagandet och, om det saknas uppgifter som behövs för att pröva ansökan, uppmana yrkesutövaren att komma in med kompletterande underlag.

Om yrkesutövaren trots uppmaning inte kommer in med de uppgifter som behövs för att ansökan ska kunna prövas, får myndigheten avvisa ansökan.

5 § Om det finns skälig grund att anta att en handling inte är äkta eller giltig eller att yrkesutövaren inte har den rätt att utöva sitt yrke i en annan stat som yrkesutövaren påstår, ska den behöriga myndigheten via IMI inhämta de upplysningar som behövs från den behöriga myndigheten i den andra staten.

6 § I ärenden om erkännande av yrkeskvalifikationer enligt den generella ordningen ska den behöriga myndigheten, om det inte är obehövt, inhämta Universitets- och högskolerådets yttrande avseende yrkesutövarens utländska utbildning innan myndigheten avgör ärendet.

Den behöriga myndigheten ska ersätta rådet för dess kostnader för att lämna yttrandet.

Beslut om erkännande av yrkeskvalifikationer

7 § Beslut i ärenden om erkännande av yrkeskvalifikationer ska fattas skyndsamt och senast inom tre månader från det att en fullständig ansökan har getts in.

I ärenden om erkännande enligt den generella ordningen och i ärenden om automatiskt erkännande av yrkeserfarenhet vid samordnade krav på yrkeserfarenhet får tidsfristen förlängas med en månad, om det finns särskilda skäl.

5 kap. Förfarandet i ärenden om europeiskt yrkeskort för yrkesutövning i Sverige

1 § Bestämmelserna i detta kapitel gäller ansökningar om europeiskt yrkeskort för yrkesutövning i Sverige, om ansökan har gjorts i en annan stat inom EES eller i Schweiz, därefter har överförts till Sverige och avser

1. etablering, eller
2. tillfällig yrkesutövning inom ett säkerhetsyrke eller ett hälso- och sjukvårdsyrke som inte erkänns automatiskt.

Om ansökan avser etablering enligt den generella ordningen för erkännande av yrkeskvalifikationer, gäller även bestämmelserna i 4 kap. 6 §.

2 § De yrken som omfattas av bestämmelserna om europeiskt yrkeskort är

1. sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård,
2. apotekare,
3. fysioterapeut (sjukgymnast),
4. bergsguide, och
5. fastighetsmäklare.

Av dessa yrken utgör fysioterapeut (sjukgymnast) ett sådant yrke som avses i 1 § första stycket 2.

3 § Ytterligare bestämmelser om förfarandet i ärenden om europeiskt yrkeskort när ansökan överlämnas till en annan stat finns i Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/983 av den 24 juni 2015 om förfarandet för utfärdande av det europeiska yrkeskortet och tillämpningen av varningsmekanismen i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG.

Handläggning av ansökan om yrkeskort

4 § Den behöriga myndigheten ska utan dröjsmål kontrollera att ansökan är fullständig.

Om det finns skälig anledning att anta att uppgifterna i ansökan inte är tillräckliga för att ett europeiskt yrkeskort ska kunna utfärdas, får den behöriga myndigheten begära ytterligare uppgifter från den behöriga myndigheten i den stat från vilken ansökan har överförts. Den behöriga myndigheten får i ett

sådant fall också begära att den behöriga myndigheten i den andra staten lämna bestyrkta kopior av handlingar som behövs för prövningen av ansökan.

Beslut om europeiskt yrkeskort

5 § Om ansökan avser etablering enligt den generella ordningen för erkännande av yrkeskvalifikationer eller tillfällig yrkesutövning inom säkerhetsyrken eller hälso- och sjukvårdsyrken som inte erkänns automatiskt, ska den behöriga myndigheten besluta i ärendet inom två månader från den tidpunkt då myndigheten tog emot ansökan.

6 § Om ansökan avser etablering enligt någon form av automatiskt erkännande, ska den behöriga myndigheten besluta i ärendet inom en månad från den tidpunkt då myndigheten tog emot ansökan.

7 § De tidsfrister som anges i 5 och 6 §§ får vid behov förlängas med två veckor. Den behöriga myndigheten ska informera yrkesutövaren om förlängningen och skälen för denna.

Om det är absolut nödvändigt, får tidsfristen därefter förlängas med ytterligare två veckor.

8 § Den behöriga myndigheten får besluta att inte utfärda ett europeiskt yrkeskort, om de uppgifter som krävs inte har kommit in inom de tidsfrister som anges i 5–7 §§ trots att komplettering har begärts enligt 4 §.

9 § Om den behöriga myndigheten inte har fattat något beslut inom de tidsfrister som anges i 5–7 §§, ska ansökan anses vara beviljad. Detsamma gäller om den behöriga myndigheten har beslutat om ett lämplighetsprov men inte har anordnat provet inom en månad från tidpunkten för beslutet.

10 § Om den behöriga myndigheten beslutar att bevilja en ansökan om europeiskt yrkeskort eller om ansökan enligt 9 § ska anses vara beviljad, ska det europeiska yrkeskortet samtidigt skickas till yrkesutövaren via IMI.

6 kap. Förfarandet i ärenden om europeiskt yrkeskort för yrkesutövning i en annan stat

1 § Bestämmelserna i detta kapitel gäller ansökningar om ett europeiskt yrkeskort för yrkesutövning i en annan stat inom EES eller i Schweiz enligt 19 § lagen (2016:145) om erkännande av yrkeskvalifikationer.

2 § De yrken som omfattas av bestämmelserna om europeiskt yrkeskort är

1. sjuksköterska med ansvar för allmän hälso- och sjukvård,
2. apotekare,
3. fysioterapeut (sjukgymnast),
4. bergsguide, och
5. fastighetsmäklare.

Av dessa yrken utgör fysioterapeut (sjukgymnast) ett sådant yrke som avses i 6 § första stycket 2.

3 § Ytterligare bestämmelser om europeiskt yrkeskort finns i Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/983 av den 24 juni 2015 om förfarandet för utfärdande av det europeiska yrkeskortet och tillämpningen av varningsmekanismen i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG.

Ansökan om europeiskt yrkeskort

4 § En ansökan om ett europeiskt yrkeskort ska göras elektroniskt i IMI.

Handläggning av ansökan om yrkeskort

5 § Inom en vecka efter att ansökan tagits emot ska den behöriga myndigheten

1. bekräfta mottagandet, och
2. om det saknas uppgifter, uppmana den sökande att komma in med kompletterande underlag.

Den behöriga myndigheten ska kontrollera att den sökande är lagligen etablerad i Sverige och att alla nödvändiga handlingar som har utfärdats i Sverige är giltiga och äkta.

Om det finns skäl att anta att en handling inte är giltig eller äkta, ska den behöriga myndigheten begära upplysningar från det organ som har utfärdat den eller begära en bestyrkt kopia av handlingen från den sökande.

Överföring av ansökan om yrkeskort till en annan stat

6 § Den behöriga myndigheten ska inom en månad från utgången av den tidsfrist som anges i 5 § första stycket, eller från den senare tidpunkt då begärda kompletteringar har kommit in, besluta att överföra ansökan till den behöriga myndigheten i den stat där yrkesutövningen avses ske, om ansökan avser

1. etablering, eller
2. tillfällig yrkesutövning inom ett säkerhetsyrke eller ett hälso- och sjukvårdsyrke som inte erkänns automatiskt.

Efter att ett beslut om överföring har fattats, ska ansökan överföras utan dröjsmål. I samband med överföringen ska den sökande få information om hur långt handläggningen av ärendet har fortskridit.

Utfärdande av yrkeskort i Sverige

7 § Den behöriga myndigheten ska utfärda ett europeiskt yrkeskort, om

1. ansökan avser tillfällig yrkesutövning inom ett yrke som inte omfattas av 6 § första stycket 2,
2. den sökande är lagligen etablerad i Sverige inom samma yrke som ansökan avser, och
3. yrket är reglerat i Sverige.

Om yrket inte är reglerat i Sverige, förutsätter utfärdandet av ett europeiskt yrkeskort att den sökande även har utövat yrket i minst ett år i en eller flera stater inom EES eller i Schweiz under de senaste tio åren.

Yrkeserfarenhet enligt andra stycket får dock inte krävas, om utbildningen för yrket är reglerad i Sverige.

8 § Den behöriga myndigheten ska fatta beslut om utfärdande av ett europeiskt yrkeskort inom tre veckor från utgången av den tidsfrist som anges i 5 § eller från den senare tidpunkt då begärda kompletteringar har kommit in.

Den behöriga myndigheten ska utan dröjsmål vidarebefordra det europeiska yrkeskortet till den behöriga myndigheten i den stat där yrket avses att utövas och informera den sökande om detta.

9 § Om innehavaren av ett europeiskt yrkeskort som har utfärdats i Sverige vill utöva yrket tillfälligt i en annan stat än den som angavs i ansökan, får innehavaren ansöka hos den behöriga myndigheten om en sådan utökning.

10 § Innehavaren av ett europeiskt yrkeskort som har utfärdats i Sverige ska informera den behöriga myndigheten om väsentliga förändringar i den faktiska situation som har uppgetts i ärendet.

11 § Den behöriga myndigheten ska vid behov uppdatera det europeiska yrkeskortet och vidarebefordra detta till den berörda staten.

7 kap. Myndighetsuppgifter

Behöriga myndigheter

1 § De myndigheter som är behöriga myndigheter för reglerade yrken i Sverige enligt denna förordning anges i bilagan till denna förordning.

2 § Universitets- och högskolerådet är behörig myndighet enligt 5 och 6 kap. när det gäller europeiska yrkeskort för yrken som inte är reglerade i Sverige.

Rådgivningscentrum

3 § Universitets- och högskolerådet är rådgivningscentrum enligt artikel 57b i yrkeskvalifikationsdirektivet.

Samordnande myndighet för IMI

4 § Kommerskollegium är samordnande myndighet för myndighetssamarbetet i IMI när det gäller yrkeskvalifikationsdirektivet.

Gemensam kontaktpunkt

5 § Tillväxtverket ansvarar för att det, genom den gemensamma kontaktpunkt som har upprättats enligt lagen (2009:1079) om tjänster på den inre marknaden och förordningen (2009:1078) om tjänster på den inre marknaden, tillhandahålls

1. elektronisk information om reglerade yrken och reglerade utbildningar i Sverige i enlighet med artikel 57 i yrkeskvalifikationsdirektivet, och

2. en elektronisk förmedlingsfunktion i enlighet med artikel 57a i yrkeskvalifikationsdirektivet.

Den information som tillhandahålls ska i lämplig utsträckning vara tillgänglig även på engelska.

6 § De behöriga myndigheterna ska till Tillväxtverket lämna den information som behövs för att Tillväxtverket ska kunna fullgöra sin skyldighet enligt 5 § att tillhandahålla elektronisk information om reglerade yrken i Sverige.

Den information som behövs för att Tillväxtverket ska kunna fullgöra sin skyldighet enligt 5 § att tillhandahålla elektronisk information om reglerade utbildningar i Sverige ska lämnas till Tillväxtverket av

1. Statens skolverk, i fråga om utbildningar på gymnasial nivå,
2. Universitets- och högskolerådet, i fråga om högskoleutbildningar, och
3. Myndigheten för yrkeshögskolan, i fråga om utbildningar inom yrkes-högskolan.

7 § Den elektroniska förmedlingsfunktion som avses i 5 § ska göra det möjligt att kommunicera med de behöriga myndigheterna och vidta åtgärder enligt lagen (2016:145) om erkännande av yrkeskvalifikationer och denna förordning, med undantag för kompensationsåtgärder enligt 3 kap. 5 och 6 §§ denna förordning.

Tillväxtverkets befattning med handlingar skickade för befordran genom den elektroniska förmedlingsfunktionen är begränsad till enbart vad som är nödvändigt för att kunna vidareförmedla handlingarna.

Varje behörig myndighet ska vara ansluten till förmedlingsfunktionen.

Utfärdande av intyg för yrkesutövning i en annan stat

8 § De behöriga myndigheterna ska, med undantag för sådana intyg som avses i 9 och 10 §§, utfärda de intyg om rätten att utöva yrket i Sverige som behövs för att utöva ett reglerat yrke i en annan stat inom EES eller i Schweiz.

De behöriga myndigheterna får vid behov begära in nödvändigt underlag för ett intyg från den person som behöver intyget.

9 § Universitets- och högskolerådet ska, på begäran av den som har ett svenskt examens- eller utbildningsbevis från en utbildning på grundskole- eller gymnasienivå, en utbildning på högskolenivå eller en annan eftergymnasial utbildning, utfärda det intyg som krävs för att examens- eller utbildningsbeviset ska godtas som ett bevis på formella kvalifikationer i en annan stat inom EES eller i Schweiz.

10 § Bestämmelser om att auktoriserade handelskamrar får utfärda de intyg om faktiskt utövande av verksamhet som krävs för att styrka yrkeserfarenhet finns i handelskammarförordningen (1990:733).

Rådet för reglerade yrken

11 § Vid Universitets- och högskolerådet ska det finnas ett råd för reglerade yrken.

Rådet ska organisera kontinuerligt erfarenhetsutbyte i fråga om tillämpningen av lagen (2016:145) om erkännande av yrkeskvalifikationer och denna förordning.

Universitets- och högskolerådet ansvarar för sekretariatsfunktionen i rådet.

12 § Generaldirektören för Universitets- och högskolerådet är rådets ordförande.

De behöriga myndigheterna och Kommerskollegium ska vara representerade i rådet.

13 § Rådet ska samråda med representanter för andra myndigheter, företrädare för bransch- och arbetstagarorganisationer och andra intressenter i syfte att inhämta synpunkter av betydelse för erkännande av yrkeskvalifikationer och tillfällig yrkesutövning.

8 kap. Myndighetssamarbete

1 § De behöriga myndigheterna ska bedriva ett nära samarbete med och bistå behöriga myndigheter och rådgivningscentrum i övriga stater inom EES och i Schweiz med upplysningar i syfte att underlätta tillämpningen av yrkeskvalifikationsdirektivet.

Universitets- och högskolerådet ska ha de uppgifter som avses i första stycket i fråga om yrken som inte är reglerade i Sverige.

Underrättelser om förbud eller begränsning att utöva vissa yrken

2 § Bestämmelser om skyldighet för en ansvarsnämnd att underrätta behöriga myndigheter i andra stater inom EES och i Schweiz om domar och beslut om förbud eller begränsning av en persons yrkesutövning finns i fråga om

1. hälso- och sjukvårdsyrken, i 9 kap. 18 § patientsäkerhetslagen (2010:659),

2. lärar- och förskolläraryrket, i 2 kap. 24 § skollagen (2010:800), och

3. veterinäryrket, i 7 kap. 16 § lagen (2009:302) om verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård.

3 § Om en domstol fattar ett beslut som avses i någon av de bestämmelser som anges 2 §, ska domstolen senast dagen efter den dag då beslutet har meddelats underrätta den berörda ansvarsnämnden. Detsamma gäller om en domstol ändrar ett sådant beslut.

4 § Universitets- och högskolerådet är mottagare av underrättelser från andra stater inom EES och Schweiz om förbud eller begränsning för en person att där utöva ett yrke som motsvarar ett yrke som avses i 2 §. Rådet ska så snart som möjligt vidarebefordra en sådan underrättelse till

1. Socialstyrelsen och Inspektionen för vård och omsorg, i fråga om yrken som motsvarar de yrken som avses i 2 § 1,

2. Statens skolverk och Statens skolinspektion, i fråga om yrken som motsvarar de yrken som avses i 2 § 2, och

3. Statens jordbruksverk, i fråga om yrken som motsvarar det yrke som avses i 2 § 3.

Övriga underrättelser som rör yrkesutövningen

5 § Om en yrkesutövare som utövar sitt yrke i Sverige med stöd av lagen (2016:145) om erkännande av yrkeskvalifikationer och denna förordning har blivit föremål för disciplinära eller andra åtgärder eller straffrättsliga påföljder som kan påverka utövandet av yrket, ska den behöriga myndigheten informera den behöriga myndigheten i yrkesutövarens ursprungsstat.

En behörig myndighet som mottar motsvarande uppgifter från en behörig myndighet i en annan stat inom EES eller i Schweiz ska informera avsändaren om vilka åtgärder som vidtas med anledning av uppgifterna.

6 § Om en innehavare av ett europeiskt yrkeskort blir föremål för ett beslut som innebär att hans eller hennes yrkesutövning förbjuds eller begränsas i Sverige, ska den behöriga myndigheten uppdatera innehavarens akt i IMI med uppgifter om detta. Detsamma gäller om ett sådant beslut senare upphör att gälla.

Innehavaren av det europeiska yrkeskortet och de behöriga myndigheter som har tillgång till den berörda IMI-akten ska utan dröjsmål informeras om alla uppdateringar. Den behöriga myndigheten ska ta bort uppgifterna i IMI-akten när de inte längre behövs.

Underrättelser om falska intyg

7 § Om en yrkesutövare döms till ansvar för att ha åberopat ett falskt intyg i ett ärende enligt denna förordning, ska Universitets- och högskolerådet besluta att underrätta de behöriga myndigheterna i övriga stater inom EES och i Schweiz om detta. Detsamma gäller om en domstol ändrar en sådan dom.

Underrättelsen ska göras senast tre dagar efter den dag då domen har meddelats.

8 § En domstol som dömer till ansvar för en sådan gärning som avses i 7 §, ska senast dagen efter den dag då domen har meddelats underrätta Universitets- och högskolerådet om domen. Detsamma gäller om en domstol ändrar en sådan dom.

9 § Universitets- och högskolerådet är mottagare av underrättelser om falska intyg från andra stater inom EES och Schweiz. Rådet ska så snart som möjligt vidarebefordra en sådan underrättelse till den behöriga myndigheten för yrket.

Uppgifter som gäller tillfälliga yrkesutövare

10 § Om det finns skäligen misstanke om att en yrkesutövare som utövar eller vill utöva sitt yrke i Sverige inte är lagligen etablerad eller inte följer god sed i etableringsstaten, ska den behöriga myndigheten begära upplysningar om detta från den behöriga myndigheten i etableringsstaten. Detsamma gäller om det finns skäligen misstanke om att yrkesutövaren är eller har varit föremål för en yrkesrelaterad disciplinär eller straffrättslig påföljd i etableringsstaten.

Universitets- och högskolerådet får begära de upplysningar som avses i första stycket i fråga om yrken som inte är reglerade i Sverige.

11 § De behöriga myndigheterna ska med behöriga myndigheter i andra stater inom EES och i Schweiz utbyta sådana uppgifter som är nödvändiga för att en tjänstemottagares klagomål mot en yrkesutövare som tillfälligt utövar ett yrke i en annan stat än i etableringsstaten ska kunna utredas. Tjänstemottagaren ska informeras om de åtgärder som gjorts med anledning av klagomålet.

12 § Om den behöriga myndigheten för ett yrke inte utövar tillsyn över yrket, ska den behöriga myndigheten och tillsynsmyndigheten informera varandra i den utsträckning som krävs för att de uppgifter som anges i detta kapitel ska kunna fullgöras.

13 § IMI ska användas för utbyte av information med behöriga myndigheter och rådgivningscentrum i andra stater inom EES och i Schweiz enligt denna förordning.

Bestämmelser om användning av IMI finns i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2012 av den 25 oktober 2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden och om upphävande av kommissionens beslut 2008/49/EG (IMI-förordningen).

14 § Bestämmelser om behandling av personuppgifter och sekretess finns i IMI-förordningen, personuppgiftslagen (1998:204) och offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

9 kap. Anmälning- och rapporteringsskyldighet till Europeiska kommissionen

1 § Universitets- och högskolerådet ska till Europeiska kommissionen och, vad gäller punkterna 1, 2 och 4, till övriga stater inom EES och till Schweiz,

1. lämna underrättelse om motiverade förslag till föreskrifter om undantag från yrkesutövarens möjlighet att välja mellan anpassningsperiod och lämplighetsprov,

2. via IMI anmäla de författningar som antas i fråga om utfärdande av bevis på formella kvalifikationer för arkitekter, inklusive uppgift om utbildningens längd och innehåll,

3. via IMI anmäla de författningar som antas i fråga om utfärdande av bevis på formella kvalifikationer som ger behörighet att utöva yrkesverksamhet som apotekare, barnmorska, läkare, sjuksköterska, specialistläkare, specialisttandläkare, tandläkare och veterinär, inklusive uppgift om utbildningens längd och innehåll,

4. anmäla föreskrifter om partiell befrielse från vissa moment i specialistläkarutbildningen,

5. löpande lämna uppgifter om förändringar avseende reglerade yrken och utbildningar i Sverige,

6. vartannat år lämna en rapport om de krav på yrkeskvalifikationer som under den senaste tvåårsperioden har tagits bort eller mildrats,

7. inom sex månader från det att ett nytt eller högre krav på yrkeskvalifikationer har införts lämna uppgift om kravet och skälen för detta,

8. vartannat år lämna en rapport om tillämpningen av systemet för erkännande av yrkeskvalifikationer enligt yrkeskvalifikationsdirektivet, med en beskrivning av de problem som tillämpningen för med sig och statistik över de beslut som har fattats, inklusive information om antalet och typer av fattade beslut, och

9. vid behov lämna de uppgifter som krävs inför Europeiska kommissionens rapporter om genomförandet av yrkeskvalifikationsdirektivet.

2 § En myndighet som avser att meddela sådana föreskrifter som avses i 1 § 1 ska i god tid inhämta synpunkter från Universitets- och högskolerådet och därefter underrätta rådet om sitt förslag. Myndigheten ska även ange på vilka grunder begränsningen är nödvändig och proportionerlig i förhållande till ett allmänt intresse.

Av artikel 14.2 i yrkeskvalifikationsdirektivet framgår att föreskrifter som avses i 1 § 1 får tillämpas, om inte Europeiska kommissionen meddelar annat inom tre månader efter mottagandet av underrättelsen.

3 § Den information som behövs för att Universitets- och högskolerådet ska kunna fullgöra sin skyldighet enligt 1 § 3 och 4 ska lämnas till rådet av Socialstyrelsen.

4 § Den information som behövs för att Universitets- och högskolerådet ska kunna fullgöra sin skyldighet enligt 1 § 5, 6 och 7 ska lämnas till rådet av de behöriga myndigheterna, Statens skolverk och Myndigheten för yrkeshögskolan.

Informationen enligt första stycket ska lämnas löpande och i de fall som avses i 1 § 7 senast tre månader efter det att förändringen har införts.

5 § De behöriga myndigheterna ska på begäran av Universitets- och högskolerådet lämna den information som behövs för att rådet ska kunna fullgöra sin skyldighet enligt 1 § 8 och 9.

10 kap. Bemyndiganden

1 § Den behöriga myndigheten för ett yrke får, med undantag för vad som anges i andra stycket, meddela föreskrifter om

1. anpassningsperiod och lämplighetsprov,
2. undantag från rätten att välja kompensationsåtgärd,
3. vilka uppgifter en yrkesutövare som med stöd av lagen (2016:145) om erkännande av yrkeskvalifikationer tillfälligt utövar sitt yrke i Sverige ska tillhandahålla tjänstemottagarna, och
4. verkställighet av lagen om erkännande av yrkeskvalifikationer och denna förordning.

Polismyndigheten får meddela de föreskrifter som anges i första stycket när det gäller väktare.

2 § Universitets- och högskolerådet får meddela föreskrifter om

1. automatiskt erkännande vid gemensamma utbildningsprinciper enligt 15 och 16 §§ lagen (2016:145) om erkännande av yrkeskvalifikationer för yrken som inte är reglerade i Sverige,
2. europeiskt yrkeskort för yrken som inte är reglerade yrken i Sverige, och
3. utfärdande av intyg som avses i 7 kap. 8 §.

3 § Kommerskollegium får meddela föreskrifter om informationsutbyte genom IMI.

1 § Beslut enligt denna förordning gäller omedelbart, om inte annat anges i beslutet.

2 § I 22 a § förvaltningslagen (1986:223) finns bestämmelser om överklagande till allmän förvaltningsdomstol.

1. Denna förordning träder i kraft den 15 april 2016.

2. Bestämmelserna i 4 kap. 6 § om att inhämta Universitets- och högskolerådets yttrande, tillämpas första gången på ansökningar som kommer in till den behöriga myndigheten efter ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

HELENE HELLMARK KNUTSSON

Eva Lenberg
(Utbildningsdepartementet)

FÖRTECKNING ÖVER BEHÖRIGA MYNDIGHETER FÖR REGLERADE YRKEN I SVERIGE

I denna bilaga anges enligt 7 kap. 1 § de myndigheter som är behöriga myndigheter för reglerade yrken i Sverige.

Behörig myndighet är

1. Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, i fråga om
 - a) brandskyddskontroll enligt 3 kap. 4 § lagen (2003:778) om skydd mot olyckor,
 - b) kontroll av tankar avsedda för transport av farligt gods, och
 - c) kontroll av cisterner och rörledningar för brandfarliga vätskor,
2. Socialstyrelsen, i fråga om
 - a) apotekare,
 - b) arbetsterapeut,
 - c) audionom,
 - d) barnmorska,
 - e) biomedicinsk analytiker,
 - f) dietist,
 - g) fysioterapeut (sjukgymnast),
 - h) kiropraktor,
 - i) logoped,
 - j) läkare,
 - k) specialistläkare,
 - l) naprapat,
 - m) optiker,
 - n) ortopedingenjör,
 - o) psykolog,
 - p) psykoterapeut,
 - q) receptarie,
 - r) röntgensjuksköterska,
 - s) sjukhusfysiker,
 - t) sjuksköterska,
 - u) specialistsjuksköterska,
 - v) tandhygienist,
 - w) tandläkare,
 - x) specialisttandläkare, och
 - y) yrkesverksamhet inom den sociala barn- och ungdomsvården,
3. Folkhälsomyndigheten, i fråga om
 - a) användning av växtskyddsmedel klass 1 i de fall som avses i 2 kap. 20 § 2 förordningen (2014:425) om bekämpningsmedel,
 - b) användning av växtskyddsmedel klass 2 i de fall som avses i 2 kap. 20 § 2 förordningen om bekämpningsmedel, och
 - c) användning av biocidprodukter klass 1 i de fall som avses i 3 kap. 16 § 1 och 17 § förordningen (2014:425) om bekämpningsmedel,
4. Finansinspektionen, i fråga om ansvarig för aktuariefunktionen i ett försäkringsföretag,

5. Kammarkollegiet, i fråga om
 - a) auktoriserade tolkar, och
 - b) auktoriserade translatorer,
6. Länsstyrelsen i Stockholms län, i fråga om väktare,
7. Fastighetsmäklarinspektionen, i fråga om
 - a) fastighetsmäklare, och
 - b) hyresförmedlare,
8. Statens skolverk, i fråga om
 - a) lärare, och
 - b) förskollärare,
9. Universitets- och högskolerådet, i fråga om bergsguider,
10. Naturvårdsverket, i fråga om kvalitetsssäkrare av rovdjursobservationer,
11. Elsäkerhetsverket, i fråga om elinstallatörer,
12. Transportstyrelsen, i fråga om
 - a) besiktningstekniker,
 - b) taxiförare,
 - c) utbildningsledare vid trafikskola,
 - d) trafiklärare,
 - e) lärare för introduktionsutbildning inför privat övningskörning,
 - f) lärare för riskutbildning,
 - g) lärare för mopedutbildning som kräver körkortsbehörighet AM, och
 - h) lärare för moped-, snöskoter- och terränghjulingsutbildning som kräver förarbevis,
13. Patentombudsnamnden, i fråga om auktoriserade patentombud,
14. Statens jordbruksverk, i fråga om
 - a) veterinär,
 - b) djursjukskötare,
 - c) godkänd hovslagare,
 - d) legitimerad enligt patientsäkerhetslagen (2010:659) godkänd för verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård,
 - e) användning av växtskyddsmedel klass 1 i de fall som avses i 2 kap. 20 § 1 förordningen (2014:425) om bekämpningsmedel, och
 - f) användning av växtskyddsmedel klass 2 i de fall som avses i 2 kap. 20 § 1 förordningen om bekämpningsmedel,
15. Boverket, i fråga om
 - a) energiexperter,
 - b) sakkunniga inom brandskydd,
 - c) sakkunniga funktionskontrollanter,
 - d) sakkunniga rörande kulturvärden,
 - e) sakkunniga rörande tillgänglighet,
 - f) kontrollansvariga, och
 - g) yrkesverksamhet avseende kontroll av hissar och vissa andra motor-drivna anordningar,
16. Arbetsmiljöverket, i fråga om
 - a) användning av biocidprodukter klass 1 i de fall som avses i 3 kap. 16 § 2 och 17 § förordningen (2014:425) om bekämpningsmedel,
 - b) yrkesdykare,
 - c) sprängarbas, och
 - d) arbete med medicinska kontroller.

